

ԿՐՕՆԱԿԱՆ

ԻԳՆԱՏԻՈՍ ԵՊՍԻ ՄԵԿԵՆՈՒԹԻՒՆ
ՂՈՒԿԱՍՈՒ ԱԻԵՏԱՐԱՆԻ

Գլուխ Ի

1.- Օր մը, երբ տաճարին մէջ ժողովուրդին կ'ուսուցանէր, քահանայապետերն ու դպիրները եկան, ըսին իրեն, ինչպիսի իշխանութեամբ կը գործես այդպէս: Դարձեալ տաճար մտնելով կ'ուսուցանէր: Փարիսեցիները որոնք կարճ ժամանակ մը առաջ տեսան անոր փառքին մեծ վայելչութիւնը որ մանկանց եւ տղայոց բերաններէն կը հաստատուէր, կը նստանձէին. բայց չկրցան հակառակութիւն ցոյց տալ, ժողովուրդի բազմութեան պատճառաւ որունք արմաւենիի ոստերով կ'օրհնէին անոր Թագաւորութիւնը ըսելով. - օրհնեալ եկեալ Թագաւորութիւն նորա: Միւս օրը, ժողովուրդը հանդարտած գտնելով, յիշելով տաճարէն արտաքսուած վաճառականները, համարձակեցան ըսելու. - ով տուաւ քեզ այդ իշխանութիւնը: Բահանա՞յ մըն ես կամ վարդապետութեան աստիճանն ուսուցար: Արդ. գիտնալով որ անոնք Աստուծոյ չեն վստահ, մարդոցմէ ալ չեն ամէնար, հարցում կ'ուղղէ: Սակայն մօտեցած ըլլալով ուսանելու համար, չսորվեցան եւ մնացին իրենց տիրոջ մէջ:

9.- Այնուհետեւ սկսաւ այգիի եւ մշակներու օրինակով անոնց արարքները մերկացնել. որով Աստուծոյ հակառակ գործեցին, խտրութեամբ վարուեցան մարկարէներուն եւ առաքեալներուն հետ մեղցնելով դանոնք: Այս առակը պատմեց ժողովուրդեան: Մարդ մը այգի տնկեց եւ զայն յանձնեց մշակներու եւ ինք մեկնեցաւ օտար աշխարհ: Երբ հունձքի ժամանակը եկաւ, ծառան ղրկեց որպէսզի բերքի իր բաժինը ստանայ: Մշակները այս ծառան ծեծեցին եւ ձեռնուռնայն վերադարձուցին: Երկրորդ ծառայ մը եկաւ ղրկեց, անոր ալ ձեծեցին, խոշտանգեցին եւ ձեռնուռնայն ետ ղրկեցին: Երրորդ ծառային ալ նոյնձեւով վարուեցան: Ապա այգիին տէրը ըսաւ. . . ինչ ընեմ: Սիրելի զաւակս ղրկեմ, Թերեւս զինք յարգեն: Երբոր մշակները տեսան որդին, ըսին իրարու. - այս է ծառանգորդը, եթէ ղինք սպաննենք, այգին մերը կ'ընայ ըլլալ: Այդպէս ալ ըրին: Այգիին տէրը ինչ պիտի ընէ մշակներուն: Երբոր գոյ մշակները պիտի սպաննէ եւ այգին այլ մշակներու յանձնէ:

Երբոր այս լսեցին, ըսին. - քաւ լիցի: Անոնց նայելով բացատրեց. - քարը որ անարգեցին կամ լքեցին շինողները, ատկեա եղաւ անկիւնաքարը: Ով որ զարնուի այդ քարին կը խորտակուի. որուն վրայ որ իյնայ կը ջախջախէ: Դպիրներն ու Փարիսեցիները կը ջանային զայն ձեռք անցնել. վախճան ժողովուրդէն, ղի գիտցան թէ իրենց համար պատմեց այս առակը: Այնուամենայնիւ ծառանգորդին դէմ ժողովութեամբ կոուեցան: Ուրեմն ինչ պիտի ըլլայ անոնց տրուելիք պատիժը: Զարեարուն հատուցումը դատաստանաւ կը տրուի: Երբոր տէրը կը վերջացնէ խօսքը, անոնք կ'ամփոփուին. եւ հրաժարելով այլ խօսքէ, - քաւ լիցի -, կ'ըսեն:

17.- Վասն որոյ, ի՞նչպէս կ'արդարանան մարգարէին խօսքերը այն մասին թէ, լքեալ վե՛մը անկիւնագլուխ կ'ըլլայ. իսկ անոր ընդհարողները կը մանրուին: Անոնք պէտք էր զարհուրէին երբ այս իմացան, բայց փափաքեցան ձեռքակալել զայն, չկրցան որովհետեւ ժողովուրդին վախը արգելք եղաւ, օրն ալ տարածամէլ սկսած էր: Երբոր չկարողացան կալանքի տակ առնել, խորհեցան որ Հոռվմէացուց օրէնքին հակառակ գործելուն համար դիմարմատանեն, հնարամտութեամբ կամ նենգութեամբ:

22.- Հարցուցին. պէ՞տք է կայսեր հարկ վճարել թէ ոչ: Իսկ նա, որուն իմաստութիւնը անհուն է, դանոնք կը խայտառակէ նենգամտութեան համար եւ արդար դատաստանաւ. կը լուծէ անոնց հարցումը: Որովհետեւ դահեկանին վրայի պատկերն ու գիրը սրուն որ կը պատկանի, անոր պէտք է վերադարձնեն: Իսկ դուք դձե՞զ ընծայեցէք Աստուծոյ որուն պատկերով ստեղծուած էք:

27.- Երբ ասոնք լռեցին, Սաղուկեցիները մօտեցան որոնք չեն հաւատար յարութեան: Բազմանկողին կին մը ստեղծեցին որը եօթը եղբայրներու կին եղած էր եւ հորոյ յարուցած էին թէ յարութեան ատեն որո՞ւն կ'ինը պիտի նկատուի: Իսկ նա որ միշտ արդարութեամբ կը դատէ, կը վերադարձնէ անոնց անմիտ կարծիքը քանի որ յիմար են եւ չեն իմանար եւ տկար ըլլալով, տկարութեամբ կը չափեն զԱստուած: Անոնց կարծիքը կ'ուղղէ առ այն թէ ապականացու կիրքերու ախտալից բնութիւնը մեզ հետ յարութիւն չառներ: Այլ հրեշտականման են իբրեւ Աստուծոյ որդիներ, անլուծանելի բնութեամբ: Ապա իր խօսքը կը փակէ Դանիէլ մարգարէին հրեշտակին կողմէ եղած վկայութեամբ այսպէս. - Ամէնքը որոնք ի հող յերկրի թաղուած են, յարութիւն պիտի առնեն: Ոմանք յամօթ եւ ի նախատինս յաւիտենական: Իսկ արդարները յաւիտենական կեանքի համար: Իմաստունները երկնքին հրեան վրայ իբրեւ լուսաւորներ պիտի ծագին, իբրեւ յաւիտենական աստղեր: ԴԱՄԻԷԼ 12.2:

Մեռելներու յարութեան մասին, Մովսէս մարգարէն եւս ցոյց կուտայ այլով լայն չկիզուող մօրենին, Սինէական բարձունքին վրայ երբ Աստուծոյ համար կ'ըսէ. - Աստուած Աբրահամու, Իսահակայ եւ Յակոբայ, Աստուած ոչ է Աստուած մեռելոց այլ կենդանեաց, զի իրմով ամէնքը կան: Զուգելով իր խօսքը վերջացնել իր ծառային վկայութեամբ որ այլ Աստուած յԱստուծոյ ըլլալուն համար իբրեւ բնութեամբ հաւասար, ճշմարտութեան մօտին վկայութիւն տուաւ:

41.- Ունկնդիրները մարդ կը համարէին զՅիսուս եւ ոչ Աստուած մարդախառն. Յիսուս հարցուց, - ո՞վ է Քրիստոսի հայրը: Անոնք ալ Դաւիթ պատասխանեցին, ըսել ուզելով ըստ մարմնոյ: Սաղմոսներուն մէջ Դաւիթ ինքն իսկ կը յիշէ. - Տէրը ըսաւ Տիրոջս, նիստ ընդ աջմէ իմմէ, մինչեւ եղից զթշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց: Այսպէս ուրեմն եթէ Դաւիթ զինք Տէր կը կոչէ, ի՞նչպէս ինք կրնայ Դաւիթի որդի ըլլալ: Դաւիթ այսպէս կը մարգարէանայ Ա. Հոգւով:

46.- Կը պախարակէ անոնց վերակացուները որովհետեւ արտաքին երեւոյթներով կը սոնքան, երկար պարեգօտներ կը հագուին, փողոցներուն մէջ ողջոյն կը փոխանակեն. հաւաքատեղիներուն մէջ նախաթոռ տեղ կը գրաւեն: Այրիներուն ինչքերը կը յափշտակեն, կ'երկարեն իրենց աղօթքները:

Ասոնք անշուշտ աւելի խիստ դատաստան պիտի կրեն:
